

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Έτος 3ο - Αριθμός Φύλλου 9 - Οκτώβριος - Δεκέμβριος 1995

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Πρωτοχρονιά! Μέρα χαράς για όλους τους ανθρώπους και ιδιαίτερα για μας τους Αγχιαλίτες που ξέρουμε να γλεντάμε. Όμως είναι και μέρα περισυλλογής και απολογισμού. Ένας χρόνος πέρασε και πρέπει να αξιολογηθεί το έργο που έγινε ή που δεν έγινε, για να κοιτάξουμε με αισιοδοξία το μέλλον, αποφεύγοντας τα λάθη ή τις παραλήψεις του παρελθόντος. Έτσι θα αξιολογήσουμε σωστά τον καινούργιο χρόνο, το 1996.

"Ο χρόνος είναι χρήμα" έλεγαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι και συμβούλευαν "Χρόνου φείδου". Ο χρόνος είναι πολύτιμος, ακριβός, ανεπανάληπτος. Όμως ούτε πουλιέται ούτε αγοράζεται! Αν ο καθένας μας κάνει την αυτοκριτική του, κατά τη συνήθεια πάλι, των σοφών προγόνων μας και προσπαθήσουμε, ασφαλώς θα γίνουμε καλύτεροι και αποδοτικότεροι εμείς, και οι συνθήκες διαβίωσης μας θα ημερέψουν και θα γίνουν ανθρωπινότερες.

Όμως, ο χρόνος δεν είναι μόνο χρήμα, μόνο υπολογισμός, είναι και συναίσθημα. Σημαντικό ρόλο παίζει ο τρόπος, η διάθεση, με την οποία τον δεχόμαστε, γιατί καθώς κυλάει αφήνει πάνω μας ανεξίτηλα τα σημάδια του. Κι εμείς που τον ζήσαμε αναπολούμε αυτή τη μέρα της Πρωτο-

χρονιάς τις στιγμές που ζήσαμε, όποιες κι' αν ήταν, καλές ή κακές και που ζυμώθηκαν με τα συναισθήματά μας και μετατράπηκαν σε ήυπες ή σε χαρές.

Κάνοντας ένα σύντομο απολογισμό για το χρόνο που πέρασε, βρίσκουμε πως οι ήυπες μας γέρνουν τη ζυγαριά προς το μέρος τους. Οι χαρές είναι λίγες και σύντομες. Γι' αυτό μην τις αφήνετε να περνούν απαρατήρητες. Ζήστε τις, απολαύστε τις, μεγαλώστε τη διάρκεια τους, καλέστε γνωστούς και φίλους και κάντε τους μέτοχους της χαράς σας. Διώξτε μακριά κάθε στεναχώρια και κατήφεια. "Γέλα και θα γεθούν όλοι μαζί σου, κλάψε και θα κλάις μόνος".

Καθώς περνούν τα χρόνια μεγαλώνουμε, γερνάμε. Όμως ποτέ μην φέρουμε στο νου μας απαισιόδοξες σκέψεις. Η Ζωή είναι ωραία ως το τέλος. Ας ζήσουμε το τώρα όπως μας έρχεται. Ας φιλοσοφίσουμε λίγο τη ζωή κι' ας ψιθυρίσουμε την καντάδα που στις βεγγέρες τους τραγουδούσαν οι παλιοί Αγχιαλίτες:

Χαρά, χαρά, χαρείτε
καιρό μην καρτερείτε
γιατί ο καιρός περνάει
και δε γυρίζει πιά.

Καλή χρονιά

ΜΙΑ ΑΝΕΠΑΝΑΛΗΠΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΛΥΚΕΙΟ

Στις 17 του Νοέμβρη ήμουν στη Νέα Αγχιάλο. Τυχαία βρέθηκα στο Λύκειο και παρακολούθησα την εκδήλωση για την επέτειο του Πολυτεχνείου.

ώρα περίπου σε μια μουσική και πνευματική πανδαισία ανεπανάληπτη.

Εύγε στα παιδιά του Λυκείου της Ν. Αγχιάλου που είχαν την πρωτο-

Η ορχήστρα των μαθητών του Λυκείου Νέας Αγχιάλου στην εκδήλωση για την Επέτειο του Πολυτεχνείου 17 Νοέμβρη 1995

Ήταν μια πάρα πολύ ωραία εκδήλωση που με ενθουσίασε. Απείριπτη και σεμνή. Με σύγχρονο νεανικό και αγωνιστικό πνεύμα, οι νεαροί μαθητές και μαθήτριες μας οδήγησαν σε έναν περίπατο στις δραματικές εκείνες μέρες της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, με απαγγελίες και αναγνώσματα γραμμένα από ανθρώπους που έζησαν τα δραματικά εκείνα γεγονότα και με μουσική και τραγούδια από τη χορωδία των κοριτσιών και την ορχήστρα των αγοριών. Η παρουσίαση των τραγουδιών από τη χορωδία και την ορχήστρα ήταν άψογη και συγκίνησε. Όλοι όσοι παρευρέθηκαν (καθηγητές και μαθητές) έζησαν μια

βουή να παρουσιάσουν αυτή την ωραία γιορτή και συγχαρητήρια στη Λυκειάρχη κυρία Καρουκανίδου καθώς και στον καθηγητή κ. Τζαφέτα που είχε την ευθύνη για την παρουσίαση της εκδήλωσης.

Προσέξαμε όμως την παντελή έλλειψη εξωσχολικού ακροατηρίου: γονέων, κηδεμόνων, αρχών και κατοίκων της πόλης. Έχουμε τη γνώμη πως τέτοιες αξιόλογες εκδηλώσεις θα πρέπει να τις παρακολουθούν και άλλοι εκτός σχολείου ακροατές, για να ζουν κι αυτοί στιγμές έξαρσης, αλληλίας και να γίνεται γνωστό το έργο που επιτελείται μέσα στο σχολείο.

Θ.Κ.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

Έτσι και φώναξες δυνατό στην Ομόνοια Κ^ο Πρόεδρε αμέσως θα γυρίσουν προς εσένα καμιά δεκαριά άγνωστοι να σε δουν και να μάθουν τι τους θέλεις!

Γεμάτη είναι η Αθήνα από Προεδρικούς τίτλους. Όλα τα χωρία έχουν συλλόγους και οι πρόεδροι αμέτρητοι. Έχουμε και προέδρους εργατικών συνδικάτων, προέδρους τοπικών και νομαρχιακών οργανώσεων, προέδρους κομμάτων και δεν συμμαζεύονται.

Η διεκδίκηση των συμφερόντων ομαδικώς πάντα φέρει πιά καλό αποτέλεσμα. Δεν πρέπει να κατακρίνει κανείς τις ομαδικές κινητοποιήσεις.

Τώρα το φαινόμενο αυτό μεταφέρθηκε και στην επαρχία. Αν απარიθμήσουμε τους προέδρους που σήμερα έχουμε στην Αγχιάλο, νομίζω δεν θα φτάσει μια σελίδα να γράψουμε τα ονόματά τους με τους τίτλους που φέρει ο καθένας. Εγώ θα αναφερθώ στους τοπικούς μας Συλλόγους και ιδικά στους πολιτιστικούς.

Από το νόμο όλοι οι Σύλλογοι για να λειτουργήσουν επιβάλλεται να έχουν εγγεκριμένο καταστατικό.

Αν τώρα θέλουν να επιβιώσουν σαν Σύλλογοι, πρέπει να προσέξουν να μη χρωματιστούν. Δηλ. να μην ανήκουν σε

κόμματα ή παρατάξεις ή οργανώσεις ή άτομα.

Οι Σύλλογοι όταν λειτουργούν να προσέχουν πολύ τα Δ.Σ. και οι ενέργειές τους να περιορίζονται στις ρίζες τους, στο χωριό τους, στον τόπο τους και επιδιώξεις τους να είναι η αγάπη μεταξύ των συμπατριωτών τους. Αυτές σχεδόν είναι οι βασικές αρχές των καταστατικών των συλλόγων. Ειδικότερα οι τοπικοί σύλλογοι της Ν.Αγχιάλου πρέπει να είναι κοινοφελείς, να αναβιώνουν τη ήθη και έθιμα, τις παραδόσεις του τόπου μας. Να προβάλουν απαραίτητως την ιστορία μας, την λαογραφία, την αρχαιολο-

γία, την τοπική γλώσσα κι' αρχιτεκτονική και ό,τι έχει σχέση με την πατρίδα μας, με το χωριό μας που τώρα έγινε και δήμος.

Να προβάλουν οι σύλλογοι τα μεγάλα προβλήματα του τόπου, όποια κι' αν είναι αυτά, και σε συνεργασία με τις τοπικές μας αρχές, δίχως παρεξηγήσεις και προβολή ιδιωτικών συμφερόντων να προσπαθούν βοηθώντας τις αρχές να επιλυθούν.

Να συμβάλουν στη δημιουργία έργων απασχόλησης μέσα στην πόλη μας, ή στην επαρχία

συνέχεια στην σελίδα 2

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΑΠΟΔΗΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Στις 29 Νοεμβρίου με 8 Δεκεμβρίου έγινε στη Θεσσαλονίκη το παγκόσμιο συνέδριο του απόδημου Ελληνισμού, για πρώτη φορά, με πρωτοβουλία του Υφυπουργού Εξωτερικών κ. Νιότη και του Υπουργείου Απόδημου Ελληνισμού και Νέας Γενιάς με Γενικό Γραμματέα τον κ. Δημάδη. Από όλα τα μέρη του κόσμου κατέφτασαν αντιπροσωπείες των εκεί Ελληνικών Κοινοτήτων. Οι Κοινότητες που είναι οργανωμένες και λειτουρ-

γούν δημοκρατικά εξέλεξαν τον αντιπρόσωπό τους που θα τους εκπροσωπούσε στο Συνέδριο.

Οι αντιπρόσωποι μίλησαν και εξέθεσαν τα προβλήματα που απασχολούν τις Ελληνικές Κοινότητες που είναι σκορπισμένες σε όλα τα μέρη της γης, ακόμη και στα πιο απίθανα. Ο κύριος όγκος των όμως είναι στην Αμερική, στον Καναδά, στην Αυστραλία, στη Γερμανία και στη Ρωσία.

Το πρόγραμμα άριστο, είχε οργανωθεί υποδειγματικά. Μίλησαν περί τους 40 συνέδρους, αρχής γενομένης απ' τον υφυπουργό κ. Νιότη. Έγινε ξενάγηση στα Μουσεία και επισκέψεις στις αρχαιότητες της Βεργίνας και του Δίου. Στο τέλος έγινε εκλογή του Διοικητικού Συμβουλίου, που το απετέλεσαν μορφωμένοι σύνεδροι, ως επί το πλείστον.

Ο οργανωμένος απόδημος Ελληνισμός φτάνει τα 7 εκατομμύρια. Έχουμε όμως και άλλον Ελληνισμό στο εξωτερικό που δεν τοιμά να εμφανιστεί λόγω ειδικών συνθηκών. Μπορεί μόνο να λέγει ότι είναι Ελληνικής καταγωγής!

Αλλά με τα προγράμματα και τους σκοπούς του απόδημου Ελληνισμού θα ασχοληθούμε προσεχώς.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΣΧΟΛΙΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Προς τη Συντακτική επιτροπή της εφημερίδας "ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ" του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας.

Σε απάντηση των όσων αναφέρετε στην εφημερίδα σας για τη βιβλιοθήκη, θα ήθελα να σας πληροφορήσω τα εξής:

Το θέμα της βιβλιοθήκης μας απασχολεί. Η λειτουργία της δεν είναι από τα εύκολα θέματα που απασχολούν το Δήμο Ν. Αγχιάλου. Φυσικά ο βασικότερος λόγος είναι ο οικονομικός. Χρειάζεται να εξερευνηθεί ο χώρος λειτουργίας της.

Ήδη με τις δραστηριότητες που αναπτύσσει ο Δήμος, παρουσιάζεται το πρόβλημα οι χώροι του κτιρίου να μην επαρκούν.

Μια σκέψη είναι να λειτουργήσει η βιβλιοθήκη στο χώρο των γραφείων του παλιού κτιρίου, όπου αυτή τη στιγμή και για ένα έως δύο μήνες ο Δήμος φιλοξενεί το σεμινάριο του ΚΕΓΕ και το πρόγραμμα της ΝΕΛΕ. Στα πλαίσια επίσης του υπό σύσταση πολιτιστικού οργανισμού, θα αντιμετωπιστεί και η λειτουργία της βιβλιοθήκης.

Το πιο ενθαρρυντικό στοιχείο όμως είναι, ότι η βιβλιοθήκη θα ενταχθεί σε ένα πρόγραμμα που θα υποβληθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ειδικός σύμβουλος σε συνεργασία με το τμήμα πολιτισμού της Νομαρχίας θα υποβάλει πρόταση χρηματοδότησης από πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συμπεριλαμβανόμενοι οι βιβλιοθήκες όλων των Δήμων του Νομού Μαγνησίας και υπάρχουν πολλές ελπίδες έγκρισης.

Στην περίπτωση αυτή υπάρχουν προοπτικές και για ανέγερση νέου κτιρίου, εξασφάλιση συγχρόνου εξοπλισμού και λειτουργίας.

Σ. Τσουλαρά
Πρόεδρος του Δημοτ. Συμβουλίου

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας εύχεται στα μέλη και στους συμπατριώτες τους

Χρόνια Πολλά
Χαρούμενες γιορτές
και
Καλή Χρονιά Δημιουργική

Η Σχολική Γιορτή του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου

Το Γυμνάσιο Ν. Αγχιάλου τίμησε την επέτειο της Εθνικής γιορτής της 28ης Οκτωβρίου 1995 με μία ωραία εκδήλωση. Προηγήθηκε η ανάγνωση του πρακτικού με το οποίο ορίζονταν ο σημαιοφόρος και οι παραστάτες, ανακοινώθηκαν οι αριστεύσαντες μαθητές της σχολικής χρονιάς 1994 - 1995 και τους απονεμήθηκαν τα αριστεία και οι έπαινοι και έγινε η παράδοση της σημαίας - ακολούθησαν απαγγελίες για τη σημαία.

Η κ. Καρνοπατλόγλου - Τσουκαλά καθηγήτρια φιλόλογος προσφώνησε την εκπρόσωπο του Συλλόγου Αγχιαλιτών Αθήνας κ. Ευαγγελία Αργυροπούλου η οποία παρεβρίσκονταν για να προσφέρει δώρο του συλλόγου στο μαθητή Γ. Τσουκαλά που τη σχολική χρονιά 1994 - 1995 αποφοίτησε με το μεγαλύτερο βαθμό. Η κ. Αργυροπούλου παρέδωσε βιβλία, δύο τόμους Φυσικής και ένα λογοτεχνίας στον μαθητή Γ. Τσουκαλά ως τιμητική διάκριση. Το ίδιο έγινε και στις απόφοιτες του Λυκείου Π. Γκινίδη και Ν. Λύτρα κατά τη διάρκεια της γιορτής του Λυκείου.

Η γιορτή συνεχίστηκε με απαγγελίες, μικρό θεατρικό, κείμενα και τραγούδια της χορωδίας για το έπος του '40. Έκλεισε με τον Εθνικό Ύμνο που τραγούδησαν όλοι μαζί οι μαθητές. Την επιμέλεια της Γιορτής είχε η κ.β. Σταμάτογλου - Σίγουρα γυμνάστρια και η κ. Έφη Βασιλού, φιλόλογος. Τη χορωδία διδάξε η κ. Χρ. Μαργαρίτου, καθηγήτρια μουσικής.

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΟΥ ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝ

Από την Α' τάξη:

1. Αποκρεμιώτη Καλλιόπη του Ιωάννου
2. Γκινίδη Μαρία του Ιωάννου
3. Καπερώνη Χριστίνα του Βασιλείου
4. Μπαξεβανάκης Ιωάννης του Πασχάλη
5. Παπαδοπούλου Ευγενία του Μιχαήλ
6. Πάτας Κων/νος του Γεωργίου
7. Σιδέρη Ελένη του Χρίστου
8. Τσαμτσάκη Μαρία του Γρηγορίου
9. Τσουκαλάς Κυριάκος του Δημητρίου
10. Χαραλαμπίδου Μαρία του Γεωργίου

Από τη Β' τάξη αρίστευσαν οι:

1. Δράγνη Ελένη του Γεωργίου

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

"Η τελευταία ζωή στο τσιφλίκι του Παναγή Τοπάλη"

Μετά τα "Αχελινά" του (έκδοση 1986) τον πολύτιμο αυτό λαογραφικό θησαυρό στον οποίο καταγράφονται και περιγράφονται με ιδιαίτερη χάρη και φροντίδα, τα ήθη, τα έθιμα και οι λαϊκές παραδόσεις της Αγχιάλου (Παλαιάς και Νέας) - ο σεμνός και ακούραστος Αγχιαλίτης ερευνητής και λαογράφος Γιώργος Διονυσίου μας αιφνιδίασε, ευχάριστα και πάλι, με το καινούργιο συγγραφικό του έργο "Η τελευταία ζωή στο τσιφλίκι του Παναγή Τοπάλη" που κυκλοφόρησε πρόσφατα (Ιούλιος 1995 - Έκδοση: Γραφή Α.Ε.).

Το μικρό σε όγκο, αλλά πλούσιο σε ιστορικά, παραδοσιακά, λαογραφικά και άλλα αξιόλογα στοιχεία, βιβλίο του αυτό αποτελεί μια πολύ σημαντική προσφορά στη γνώση της τοπικής ιστορίας και παράδοσης της περιοχής Νέας Αγχιάλου και Μικροθηβών κατά τα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ου αιώνα, μέχρι τις κτίσεις της Νέας Αγχιάλου και της εγκατάστασης εδώ των προσφύγων αγχιαλιτών της Ανατολικής Ρωμυλίας (1907 - 1908), γεγονός που αποτέλεσε καθοριστικό σταθμό και αφετηρία μιας νέας εποχής στην ιστορία και εξέλιξη της εν λόγω περιοχής.

Η περιοχή αυτή εκτάσεως σαράντα χιλιάδων στρεμμάτων περίπου, αποτελούσε μέχρι το 1907 ιδιοκτησία (τσιφλίκι) του γαιοκτήμονα Παναγή Τοπάλη, ο οποίος κατά το έτος αυτό, τη μεταβίβασε έναντι χαμηλού τιμήματος, στο Ελληνικό Δημόσιο, προκειμένου να διευκολύνει την αποκατάσταση των ξεριζωθέντων από τις πατρογονικές τους εστίες, μετά το ολοκαύτωμα της Αγχιάλου της 30ης Ιουλίου 1906, προσφύγων αγχιαλιτών, για τους οποίους επέδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον και συμπάθεια λόγω της εγνωσμένης φιλοπατρίας και της εκ μητρός αγχιαλίτικης καταγωγής του.

Στο βιβλίο του αυτό, ο Γ. Διονυσίου, ιστορεί και περιγράφει, κατά τρόπο αυθεντικό, την κατάσταση στην οποία βρισκόταν το τσιφλίκι του Τοπάλη και τις συνθήκες που επικρατούσαν σ' αυ-

τό κατά τα τελευταία χρόνια της λειτουργίας του.

Αναφέρεται στην ιστορία, τη δομή και την εξέλιξη των οικισμών Καινούργιο, Δημητριάδα, Καραμπάσι και Άκτις από της ιδρύσεώς τους μέχρι τα χρόνια του Τοπάλη και τα μετέπειτα. Οι οικισμοί αυτοί περιλαμβάνονταν μέσα στα όρια του κτήματος και αποτελούσαν τμήμα της ιδιοκτησίας του Τοπάλη μαζί με όλα τα κτίσματα και τις πάσης φύσεως εγκαταστάσεις τους. Στους οικισμούς αυτούς διέμεναν, κατά παραχώρηση του γαιοκτήμονα, οι εργαζόμενοι στο αγρόκτημα κολίγοι, παρακτενέδες και απλοί εργάτες, ακόμη, με τις οικογένειές τους. Από τους οικισμούς αυτούς μεγαλύτερος ήταν το Άτσικι (σημερινές Μικροθηβές) όπου είχε την έδρα και την κατοικία του (κονάκι) ο τσιφλικούχος. Περιγράφει επίσης, τις μεθόδους και τα μέσα που χρησιμοποιούνταν για την καλλιέργεια του τσιφλικού, τις σχέσεις γαιοκτήμονα και επίμορτων καλλιεργητών καθώς και τις συνθήκες εργασίας και διαβίωσης αυτών.

Ιδιαίτερη, εξάλλου, αναφορά κάνει στη φυσιογνωμία και το χαρακτήρα του Τοπάλη, τον οποίο σκιαγραφεί ως ένα καλό πατριώτη και συνετό άνθρωπο με αξιόλογη πνευματική και κοινωνική καλλιέργεια και παιδεία που ενδιαφέρονταν και φρόντιζε για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετώπιζαν οι κολίγοι και οι άλλοι εργαζόμενοι στο

κτήμα του και για τη συνεχή βελτίωση των όρων εργασίας και διαβίωσης αυτών και των οικογενειών τους.

Η εικόνα που παρουσιάζει γενικώς, ο Τοπάλης ήταν τελείως διαφορετική από εκείνη, τη συνήθη, του σκληρού και αυταρχικού τσιφλικού της εποχής.

Το πόνημα αυτό, είναι καρπός μακρόχρονης και πολύμοχθης εργασίας και έρευνας του συγγραφέα, ο οποίος μη φεισθείς κόπου και χρόνου, ανέτρεξε σε πολλές γραπτές και προφορικές πηγές και ιδιαίτερα σε μαρτυρίες των ελαχίστων επιζώντων κολίγων, την αξιοπιστία των οποίων (πηγών) πολλαπλώς διασταύρωσε, στη φιλότιμη προσπάθειά του να αποτυπώσει και να μας παραδώσει, κατά τον πλέον εναργή και πειστικό τρόπο, την πραγματική εικόνα και κατάσταση στην οποία βρισκόταν και λειτουργούσε το τσιφλίκι του Τοπάλη την εποχή εκείνη, συμβάλλοντας έτσι ουσιαστικά στην κάλυψη σε μεγάλο βαθμό, ενός σημαντικού κενού που υπήρχε στην τοπική ιστορία και παράδοση της πολυκύματης αυτής περιοχής, στα βορειανατολικά του Κροκίου Πεδίου.

Στην επίτευξη του σκοπού αυτού μεγάλη υπήρξε, και αξίζει να υπογραμμιστεί, η συμβολή της Κοινότητας Μικροθηβών, η οποία προθύμως ανέλαβε και κάλυψε τα έξοδα της έκδοσης του βιβλίου.

Γ. Μπουρτζής

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στάνιου κορίτσι του Θεοχάρη Τσεσμελή αγόρι του Αδαμαντίου Χαλίδη αγόρι του Ιωάννη Καμπαδέλη κορίτσι του Παναγιώτη

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πάπια Βασιλική του Δράκου Πατκίδου Βασιλική του Σταύρου

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Κεφαλά Αναστασία του Γεωργίου
Μέξη Κων/να του Λουκά
Νέλη Δήμητρα του Λουκά
Θύμιος Ιωάννης του Φωτίου
Παππά Αμαλία του Σπυριδωνος

Ιωάνν. Δρακόπουλος

"ΣΤΕΚΙ ΔΗΜΟΤΩΝ" ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Την Κυριακή 12 Νοεμβρίου 1995 και ώρα 10.45' π.μ. εγκαινιάστηκε στη Νέα Αγχιάλο το "Στέκι Δημοτών".

Έτσι δημιουργήθηκε ένας πολύ περιποιημένος και ζεστός χώρος με τζάκι και μικρή βιβλιοθήκη, όπου θα μπορούν οι δημότες να συ-

Κουβέντα στο Στέκι των Δημοτών Νέας Αγχιάλου. Απόγευμα Νοέμβρη 1995

Στο λόφο πάνω από την εκκλησία της πόλης, όπου ο χώρος είναι κατάφυτος από πεύκα και η θέα πανοραμική, ο Δήμος ανακαίνισε ένα μικρό οίκημα με σκοπό να καλύψει μία βασική ανάγκη των δημοτών της πόλης και του Πολιτιστικού Κέντρου που λειτουργεί στο Δήμο.

γκεντρώνονται και να επικοινωνούν μεταξύ τους. Εκεί επίσης ο Δήμος θα αναπτύσσει πολιτιστικές και άλλες δραστηριότητες, σε μία προσπάθεια να συμβάλει και με αυτό τον τρόπο στην καλλιέργεια και ψυχαγωγία των δημοτών της Νέας Αγχιάλου.

N.K.T.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

συνέχεια στην σελίδα 2

μας, να δημιουργηθούν δουλειές στο τόπο μας, κοντά στα σπίτια μας. Όχι να ξενιτεύονται οι νέοι μας σε μεγαλουπόλεις ή σε ξένες χώρες μακρινές, πρόσφυγες, άγνωστοι μεταξύ αγνώστων.

Δεν αρκεί μόνο να διοργανώνουμε χοροεσπερίδες, πίττες αγιοβασιλιάτικες, εκδρομές για ψυχαγωγία.

Βέβαια και αυτά χρειάζονται. Ιδιαίτερα η συναντήσεις μας, η καλημέρα μας, το ξεφάντωμα και το κάποιο οικονομικό όφελος του ταμείου του συλλόγου.

Αλλά το ταμείο να αξιοποιείται σε έργα και πράξεις που να πιάνουν τόπο, όπως λέμε στη γλώσσα μας.

Στους νέους σαν συνεχιστές των συλλόγων και διάδοχοι των παλαιότερων που σύντομα θα αντικαταστήσουν τα παλιά συμ-

βούλια, τους εξορκίζω να μη ξεχάσουν ποτέ τις παραδόσεις, να μην χαθεί η ταυτότητά μας, διότι τότε υπάρχει φόβος να χαθούμε όλοι μέσα στην απεραντοσύνη της σημερινής αδυσώπτητης κοινωνίας.

Και όχι μόνο αυτό:

Δυστυχώς έχουμε και τον κίνδυνο απειλής των συνόρων μας από τους βόρειους και ανατολικούς γείτονές μας. Επιβουλεύονται προκλητικώς και θέλουν να σφετεριστούν την ιστορία του Μεγ. Αλεξάνδρου.

Να επεκτείνουν τα σύνορά τους προς Νότο ως τη Θεσσαλονίκη και τη Μακεδονία μας.

Οι δε ανατολικοί ζητούν τη Θράκη μας.

Γι' αυτό επιβάλλεται το σμίξιμο μέσα στους συλλόγους και σφιχταγκάλισμα με τις παραδόσεις μας.

Δημ. Καραγατσής

Το παραδοσιακό

Εργαστήριο ζυμαρικών

ΧΥΛΟΠΙΤΑΣ ΤΡΑΧΑΝΑ
ΚΟΦΤΟ ΜΑΚΑΡΟΝΙ - ΚΡΙΘΑΡΑΚΙ κλπ.
ΚΟΥΤΣΟΥΝΗΣ Ν. ΠΑΝΑΓΟΥ Ε. Ο.Ε.
Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 33 - Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΒΟΛΟΥ
ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 0421
76.845 - 76.729 - 76.021

Την ανωτερότητα της ποιότητας και της γευστικότητας των παραδοσιακών προϊόντων του εργαστηρίου μας εγγυώνται τα σε σωστά αναλογίες εκλεκτά υλικά που χρησιμοποιούμε, η αποφυγή συντηρητικών και η επιμελημένη και προσεγμένη οικογενειακή μας εργασία κατά την παρασκευή τους.

Συμπατριώτες Αγχιαλίτες που ζήτε στην Αθήνα, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και όπου αλλού, δοκιμάστε τα προϊόντα του με την τελευταία τεχνολογία συγκροτημένου εργαστηρίου μας και συστήστε τα στους συγγενείς σας, στους γνωστούς σας, στους φίλους σας.

Από το 1986 κυκλοφορεί το βιβλίο του συμπατριώτη μας Γιώργου Διονυσίου "ΑΧΕΛΙΝΑ", από τις λαϊκές παραδόσεις της Αγχιάλου. Περιλαμβάνει το γλωσσικό ιδίωμα, τα ήθη και έθιμα, την παραδοσιακή ζωή. Τιμή 2.500 δρχ.

Επίσης τελευταία κυκλοφόρησε και το δεύτερο βιβλίο του ίδιου συγγραφέα με τίτλο: Η τελευταία ζωή στο τσιφλίκι του Παναγή Τοπάλη. Περιγράφει τη ζωή στην περιοχή της Νέας Αγχιάλου πριν από την εγκατάσταση των Αγχιαλιτών το 1907. Τιμή 1.000, δρχ.

Μπορείτε να το βρείτε στα βιβλιοπωλεία του Λευτέρη Λάζογλου και της Μαρίας Χαντή - Καραγατσής στη Νέα Αγχιάλο. Είναι δύο βιβλία που δεν πρέπει να λείψουν από κανένα αγχιαλίτικο σπίτι.

1. ΓΡΗΓΟΡΗ ΕΚΜΑΘΗΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗΣ ΣΕ ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡ.
2. ΕΚΜΑΘΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ WORD 6 ΣΕ WINDOWS
ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΙΣΣΑ ΜΑΣ
ΚΥΡΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΟΥΤΣΙΜΠΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 8213116

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΚΛΑΪΚΕΥΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η μόλυνση του περιβάλλοντος και το μέλλον της ζωής στον πλανήτη μας

Γράφει ο γεωπόνος ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ

Όταν λέμε περιβάλλον εννοούμε το σύνολο των αβιωτικών (μη οργανικών) και βιοτικών (οργανικών) συνθηκών διαβίωσης των φυτών, του ανθρώπου, των ζώων, των μυκήτων και των μικροβίων.

Στους αβιωτικούς παράγοντες περιλαμβάνονται η χημική σύσταση του αέρα, το περιεχόμενο σ' αυτόν του οξυγόνου (O_2), και του διοξειδίου του άνθρακα (CO_2) η σύσταση των θαλασσίων και γλυκών νερών, και οι φυσικοί και κλιματικοί παράγοντες όπως η θερμοκρασία, η βαρομετρική πίεση, οι επικρατούσες άνεμοι, τα θαλάσσια ρεύματα κ.λπ. Ο αριθμός και η κατανομή των ζώντων οργανισμών - βιοτικοί παράγοντες - (φυτά, ζώα, άνθρωπος, μύκητες, μικρόβια) στα όρια μιάς περιοχής που αποτελούν το βιότοπο - την βιοκοινωνία - εξαρτώνται άμεσα και συγκεκριμένα από αυτούς τους αβιωτικούς παράγοντες του περιβάλλοντος. Παραδείγματα χάριν στην έρμη που ο αβιωτικός παράγων νερό δεν υπάρχει, ή υπάρχει περιορισμένα, δεν υπάρχει βλάστηση - βιοτικός παράγων - ή υπάρχει περιορισμένη βλάστηση. Στους πόλους που έχουμε αιώνιους πάγους και χαμηλές θερμοκρασίες δεν υπάρχει φυτική βλάστηση. Εδώ ο περιοριστικός αβιωτικός παράγοντας για τους ζωντανούς οργανισμούς είναι οι χαμηλές θερμοκρασίες του περιβάλλοντος. Με δυό λόγια το έδαφος, η ατμόσφαιρα, οι θάλασσες και οι ωκεανοί αποτελούν το φυσικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ζουν διατηρούνται και αναπαράγονται τα φυτά, ο άνθρωπος, τα ζώα, οι μύκητες και τα μικρόβια.

Αυτό το φυσικό περιβάλλον μέσα στο οποίο γεννήθηκε, αναπτύχθηκε και διαβιώνει η ζωή, κινδυνεύει να καταστραφεί και τούτο διότι ο σημερινός τεχνικός πολιτισμός στην τελευταία γρήγορη ανάπτυξή του δεν κατευυνθηκε και δεν κατευθύνεται συνειδητά και ωφελιμιστικά για το καλό του ίδιου του ανθρώπου και γενικά της

ζωής πάνω στον πλανήτη γη, αλλά αυθόρμητα, λανθασμένα και καταστροφικά αφήνοντας πίσω του για τις επερχόμενες γενιές απέραντη ερημιά.

Η μόλυνση του εδάφους του νερού και του αέρα είναι μιά μεγάλη ντροπή και ένα μεγάλο έγκλημα των ανθρώπου της κατάρτησης του διαστήματος, της υψηλής τεχνολογίας και της αλάνθαστης πρόβλεψης του καιρού. Οι βίαιες και βάρβαρες επεμβάσεις του σημερινού ανθρώπου πάνω στα αλλοιωμένα ξαρκώμενα στοιχεία της φύσης - με συνέπεια τις αναδιαρθρώσεις του διαμορφωμένου από εκατομμύρια χρόνια φυσικοεδαφικού συνόλου - θα φόβιζαν και θα τρομοκρατούσαν ακόμα και τον άνθρωπο του Νεότερου, του Κρομανιόν και του πολύ μεταγενεστέρου με τα αθώα εργαλεία του, των προγόνων μας δηλαδή που έζησαν για χιλιάδες χρόνια την παρθενικότητα και την αγνότητα της φύσης.

Τα διυλιστήρια πετρελαίου, η χημική βιομηχανία, η πυρηνική ενέργεια, η αλόγιστη χρήση γεωργικών φαρμάκων, η δημιουργία χερσαίων, υδάτων και εναέριων μεταφορών έχουν δημιουργήσει μεγάλες διαταραχές και σοβαρό κίνδυνο στο φυσικό περιβάλλον. Η ταχύτητα με την οποία μοιούνται, ιδιαίτερα οι ωκεανοί από τα προϊόντα του πετρελαίου, αυξάνει με γεωμετρική πρόοδο, και υπολογίζεται πως κάθε χρόνο οι ωκεανοί δέχονται δέκα εκατομμύρια τόννους τέτοιων προϊόντων, με συνέπεια να σχηματίζουν στην επιφάνεια του νερού ένα λεπτό στρώμα που εμποδίζει την ανταλλαγή αερίων και νερού μεταξύ ωκεανού και ατμόσφαιρας, δημιουργώντας έτσι εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες για την ανάπτυξη φυτικών (χλωροφύκη - κυανοφύκη - ροδοφύκη - γενικά φυτοπλαγκτόν) και ζωικών θαλάσσιων οργανισμών, γνωστού όντος ότι το 85% του ελεύθερου οξυγόνου της ατμόσφαιρας που αναπνέουμε παράγεται από τους φωτοσυνθετικούς ορ-

Το 2000 ο ανθρώπινος πληθυσμός της γης θα ξεπεράσει τα επτά δισεκατομμύρια, ενώ στα χρόνια του Χριστού ήταν μόνο 135 εκατομμύρια και στα χρόνια του Κολλοκοτρώνη και του Μεγάλου Ναπολέοντα, δηλαδή εδώ και 150 χρόνια, δεν άγγιζε το ένα δισεκατομμύριο.

γανισμούς του φυτικού πλάγκτον των ωκεανών και μόνον το 15% από την φωτοσυνθετική δραστηριότητα των πράσινων φυτών της ξηράς.

Κάθε χρόνο οι βιομηχανίες σ' όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα στις ΗΠΑ, την Ιαπωνία και την Γερμανία με τις περισσότερες εκπομπές αερίων - και οι διάφορες μορφές μεταφοράς (αυτοκίνητα, τρένα, πλοία, αεροπλάνα) απελευθερώνουν στην ατμόσφαιρα ένα (1) δισεκατομμύριο τόννους δηλητηριωδών αερίων όπως μονοξείδιο του άνθρακος (CO), το διοξείδιο του θείου (SO_2), και τα οξείδια του αζώτου και περίπου ίση ποσότητα αιθάλης. Ακόμα με την καύση των καυσίμων σ' όλο τον κόσμο κάθε χρόνο απελευθερώνονται είκοσι δισεκατομμύρια διοξειδίου του άνθρακος (CO_2), με αποτέλεσμα να αυξάνει η πιθανότητα υπερθέρμανσης του αέρα και της επιφανείας της γης - προκαλώντας το φαινόμενο του θερμοκηπίου - οικολογική κρίση και διαταραχή της σχέσης οξυγόνου και διοξειδίου του άνθρακος στην ατμόσφαιρα υπέρ το δεύτερο. Η ολική μάζα του ελεύθερου οξυγόνου που βρίσκεται σε ισορροπία πάνω στη γη, ως γνωστόν διατηρείται με τις φυσιολογικές δραστηριότητες των πράσινων φυτών της ξηράς και του φυτοπλαγκτόν των ωκεανών κατά την πορεία της φωτοσύνθεσης. Ο κύκλος όμως του οξυγόνου μεταβάλλεται με τις οικονομικές δραστηριότητες του ανθρώπου και ιδιαίτερα στις ανεπτυγμένες βιομηχανικές χώρες, όπου το παραγόμενο CO_2 με την καύση του πετρελαίου και του άνθρακα είναι περισσότερο από αυτό που δημιουργεί η ίδια η φύση με συνέπεια τη μόλυνση του αέρα.

Τα βιομηχανικά και οικιακά απόβλητα που χύνονται στο νερό με τις επικίνδυνες τοξικές ουσίες τους είναι περισσότερο από 500 εκατομμύρια τόννους, μετακινούνται σε μεγάλες αποστάσεις μέσα στον υδρολογικό κύκλο του πλανήτη μας, εισέρχονται στο έδαφος και συμπυκνώνονται στα φυτά και κατόπιν στα σώματα των ζώων και των ανθρώπων - που είναι πρωτογενείς και δευτερογενείς καταναλωτές - προξενώντας φοβερές αρρώστειες. Οι τοξικές αυτές ουσίες των απόβλητων και των γεωργικών φαρμάκων δεν μεταβολίζονται, δηλαδή δεν διασπώνται σε μη επιβλαβείς ουσίες από την παρεμβολή των ζωντανών οργανισμών, δεν καταστρέφονται και δηλητηριάζουν το ζωντανό μέρος του οικοσυστήματος.

Τα φωσφορικά λιπάσματα που με τις απορροές καταλήγουν στις λίμνες ευνοούν την υπερ-

βολική ανάπτυξη των φυκών που καταναλώνουν όλο σχεδόν το οξυγόνο του νερού ώστε τα ψάρια και γενικά οι ζωικοί οργανισμοί δεν μπορούν να διατηρηθούν να αναπαράχθούν και να ζήσουν.

Και δεν είναι μόνο η ρύπανση με τις τοξικές ουσίες που καταστρέφουν το περιβάλλον και τα οικοσυστήματα, είναι και η αποστράγγιση των υδροτόπων στις εκβολές των ποταμών όπου υπάρχουν βιοκοινωνίες που εξαφανίζονται, είναι η υπερβολική εξήλωση των δασών και οι πυρκαγιές είναι και η υπεραξίωση των θαλάσσιων, το φονικό κυνήγι των ζώων και των πτηνών, είναι το τσιμέντο και η πίσσα των δρόμων και των αεροδρομίων, είναι τα βουβά και άχαρα τσιμεντομεγαθήρια των πόλεων και προπαντός η ιλιγγιώδης αύξηση του πληθυσμού της γης.

Ο πληθυσμός της γης με τον σημερινό ρυθμό αύξησής του διπλασιάζεται κάθε 33 χρόνια με αντίστοιχη οικονομική ανάπτυξη που απαιτούν όμως ανεξάντητους φυσικούς πόρους σε πρώτες ύλες και ενέργεια, ενώ η φύση είναι ήδη επιβαρυνμένη, εξαντλημένη και παραδομένη στο φονιά της, τον σημερινό "πολιτισμένο" άνθρωπο της αποδοχής του σπάτατου τρόπου ζωής της καταναλωτικής στείρας και απάνθρωπης κοινωνίας.

Το 2000 ο ανθρώπινος πληθυσμός της γης θα ξεπεράσει τα επτά δισεκατομμύρια, ενώ στα χρόνια του Χριστού ήταν μόνο 135 εκατομμύρια και στα χρόνια του Κολλοκοτρώνη και του Μεγάλου Ναπολέοντα, δηλαδή εδώ και 150 με 180 χρόνια, δεν άγγιζε το ένα δισεκατομμύριο.

Η φύση δεν αντέχει άλλο αυτόν το γιγαντισμό των ενεργειών και των επεμβάσεων του ανθρώπου. Δεν ανέχεται το ξεκοίλιασμά της και το σταμάτημα της αναπνοής της. Το κάρβουνο, το πετρέλαιο και τα μεταλλεύματά της με τον ληστρικό τρόπο εκμετάλλευσής τους δεν θα υπάρχουν ύστερα από 200 και 300 χρόνια σαν πηγές ενέργειας και ας πιστεύουν οι μωροισιόδοξοι ότι θα μας σώσει η υψηλή τεχνολογία από τα διάφορα τσέρνομπι και από τον θάνατο των ωκεανών, τεχνολογία χάριν της ακατανόητης οικονομικής "ανάπτυξης" ενώ η ανθρωπότητα πρέπει να ζήσει χιλιάδες χρόνια ακόμα. Έχει υπολογιστεί ότι με τις βάρβαρες επεμβάσεις του ανθρώπου πάνω στη φύση έχουν εξαφανισθεί μέχρι σήμερα 280 είδη θηλαστικών, 250 είδη πτηνών και 20.000 φυτών - τι κάνουν οι ψεκαστήρες - που χρειάστηκαν ε-

κατοντάδες εκατομμύρια χρόνια υπομονής και σοφίας για να τα δημιουργήσει η φύση. Μόνο μιά παγκόσμια, μιά οικονομική συναίνεση πάνω στα προβλήματα του περιβάλλοντος θα μπορέσει να περισώσει ότι είναι δυνατόν ακόμα να περισωθεί. Και η παγκόσμια και οικουμενική αυτή συναίνεση προϋποθέτει την κατάρτιση της αθηναϊκής δημοκρατίας και του ανθρώπινου πολιτισμού, όπου οι άνθρωποι θα μπορούν να συνεννοούνται για την αποτροπή της καταστροφής της ζωής πάνω στον όμορφο πλανήτη που λέγεται Γη.

ΓΙΑ ΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Απόστολος Εγκολφινός
του Εμμανουήλ
Δράκος Δράγνης
του Παρασκευά

Ένας ένας οι συνομήλικοί μας φεύγουν από κοντά μας.

Η θλίψη που μας κυριεύει είναι τόσο μεγάλη που δεν μπορούμε να την εκφράσουμε.

Αποστολή φίλε αξέχαστε, πάντα θα είσαι στηθύμσή μας με το αργό σου περπάτημα, με το πράο σου ύφος και με την πρωινή σου τυρόπιτα καθημερινά.

Κι' εσύ, φίλε αξέχαστε Δράκο, που πάντα τα απογεύματα, όταν ήμασταν στην Αγχίαλο σε συναντούσαμε με το χαμόγελό σου που έλαμπε. Κακό για κανένα δεν σκέφτηκες.

Όμως ο καλός Θεός σας κάλεσε κοντά του. Ας είναι ελαφρό το Αγχιαλίτικο χώμα που σας σκεπάζει. Ποτέ δε θα σβήσετε από τη μνήμη μας και πάντα θα είστε μπροστά μας.

Κόκος και Μίμης Καραγατσής

"ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
Ιδιοκτήτης - Εκδότης
Σύλλογος των Αγχιαλιτών
της Αθήνας "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

•

Υπεύθυνος Ύλης:
Θανάσης Κιλμπασάνης

Συντακτική Επιτροπή:
Θανάσης Κιλμπασάνης
Δημήτριος Καραγατκλής
Ευαγγελία Αργυροπούλου

•

Διεκπεραίωση:
Θανάσης Κιλμπασάνης

•

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Τιμή φύλλου δρχ.	250
Ετήσια ιδιωτών	1.000
Συλλόγων και ΝΠΔΔ	2.000
Εξωτερικού δολάρια	15

•

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Θανάσης Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5
11527 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνα:
7709084 - 8081503

•
Παραγωγή εντύπου
Γραφικές Τέχνες
ΜΑΡΙΑ ΝΙΦΛΗ
Κολοκυνθούς 50
Τηλέφωνα: 5229220 - 5239029

ΣΤΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ "ΘΡΑΚΙΚΑ"

Λαογραφικό πόνημα του Γιώργου Διονυσίου

Στον 9ον τόμο (σειρά δεύτερη) του επιστημονικού περιοδικού "ΘΡΑΚΙΚΑ" του "Θρακικού Κέντρου" και της "Εταιρείας Θρακικών Μελετών", στην ύλη του 1994 που εκδόθηκε τον περασμένο Ιούλιο στην Αθήνα, συμπεριλήφθηκε και πόνημα του Γεώργου Διονυσίου με τίτλο "Αχελινά - Λαογραφική συλλογή από την Παλιά και Νέα Αγχίαλο".

Η συλλογή αυτή περιλαμβάνει παροιμίες, δοξασίες, σκωπτικά, στιχάκια, έθιμα απ' τη λαϊκή λατρεία, αινίγματα, παιχνίδια, διάφορα απ' τον υλικό βίο, μερικά από τα γιατροσόφια και ένα μικρό γλωσσάριο. Ένα μεγάλο μέρος απ' αυτή είναι αποτέλεσμα της έρευνας που έκανε ο Γιώργος Διονυσίου στην Αγχίαλο Βουλγαρίας (Πομόριε), όπου ζουν 6 χιλιάδες περίπου Έλληνες, συγγενείς οι περισσότεροι των εδώ Αγχιαλιτών, την οποία επισκέφθηκε επανειλημμένα.

Από τη Θεσσαλία Βόλου - 10 Σ/ρη 1995.

Παραμονή πρωτοχρονιάς

της Ζωής Κανάβα

Βράδυ...

Παραμονή Πρωτοχρονιάς. Έ-ξω χιονίζει. Στη μεγάλη κάμαρη η σόμπα μπουμπουνίζει. Το τραπέζι είναι στρωμένο με το καλό τραπεζομάντηλο. Και στη μέση η βασιλόπιτα. Δίπλα η πιατέλια με τα γεμίσια: φουντούκια, καρύδια, ξερά δαμάσκηνα και σύκα και σταφίδες και στραγάλια και κάτι καραμελιτσες τυλιγμένες με ζελατίνα, μ' ένα σιχάκι γραμμένο επάνω. Όλα αγορασμένα επί τούτου για την αποψινή βραδιά.

Ο πατέρας παίρνει το θυμιάτο και θυμιάζει τα εικονίσματα. Ύστερα το σπíti, την αποθήκη με τα γεννήματα, το στάβλο, που έχουμε τα ζώα και γυρίζει στο τραπέζι. Όρθιοι εμείς ολόγυρα τον περιμένουμε. Ντυμένοι στα γιορτινά μας.

Λέει την προσευχή. Μετά γυρίζει τρεις φορές τη βασιλόπιτα στην πιατέλια και χαράζει επάνω το σημείο του σταυρού. Αρχίζει να την κόβει. Όποιος φταρνιστεί ετούτη την ώρα κι' όσο να κόψει όλα τα κομμάτια του τάζει ένα δώρο. Η προσοχή μας όλη είναι επάνω του συγκεντρωμένη.

- Αυτό του Αϊ-Βασίλη, λέει και χωρίζει το πρώτο κομμάτι μαλακά. Ύστερα κόβει το δικό του της μητέρας...

Τα πιό μικρά από τ' αδελφια μου τριβουν τη μύτη τους, τη γαργαλούν, μήπως και φταρνιστούνε. Μπα! Τίποτε δεν γίνεται.

Ο Σταύρος, ο δεύτερος από τα τρία αγόρια της οικογένειας, σαλιώνει το δάκτυλό του και με τρόπο, το βουτά στην πιπερίερα με το κόκκινο πιπέρι. Κλείνει το χέρι σε γροθιά και το βαστά για λίγο ακουμπισμένο στο τραπέζι.

Ο πατέρας συνεχίζει το κόψιμο της βασιλόπιτας:

- Του Παναγιώτη, του Σταύρου, της Ζωής... Ονοματίζει κάθε κομμάτι που κόβει. Του Χρήστου, της Μαρίας...

Ο αδελφός μου φέρνει με τρόπο το πιπερωμένο δάκτυλό στη μύτη κι' αρχίζει να το στριφογυρνά, πρώτα στο δεξιό ρουθούνι, ύστερα στο αριστερό.

- Αυτό για τα ζωντανά... ονοματίζει τα τελευταία κομμάτια ο πατέρας, με το ίδιο σέβας, όπως και τα πρώτα. Αυτό για...

Δεν προλαβαίνει να κατεβάσει το μαχαίρι. Του το κρατά μετέωρο το φτάρνισμα του Σταύρου. Μα δε φταρνίζεται μία φορά και τέρμα. Αψού!!! συνέχεια.

Τον κοιτούμε όλοι υποψιασμένοι. Κι' ο πατέρας. Κι' αντί για το τάζιμο που όλοι περιμένουμε, του συστήνουν να πάει να πλυθεί, αλλιώς με προσοχή, μη μπει στα μάτια του, κατά λάθος το πιπέρι και κλαίει όλο το χρόνο.

Ο αδελφός μου έχει αρχίσει κι' όλος το κλάμα. Τρέχαν τα μάτια του, η μύτη είναι για λύπηση και το απανωχείλι του έχει βαφεί κόκκινο απ' τις πιπερωμένες μίξες, θυμίζει κήδουν.

Σηκώνεται απ' το τραπέζι και πηγαίνει να πλυθεί. Ο πατέρας ολοκληρώνει το κόψιμο της βασιλόπιτας κι' εμείς αρχίζουμε να ψάχνουμε για το νόμισμα, καθώς το δικό του κομμάτι. Η αγωγή κάνει τα πρόσωπά μας κατα-

κόκκινα. Δίνει φωνή στη σιωπή μας, τίποτε άλλο δεν ακούγεται. Και ξαφνικά πετιέται απάνω η γιαγιά.

- Ε, σταματείστε το ψάξιμο! λέει ολόχαρη, εγώ είμαι φέτος η τυχερή.

Σηκώνει ψηλά το νόμισμα και μας το δείχνει. Ύστερα το δίνει στον παππού και το βάζει στο ποτήρι του με το κρασί.

Ακολουθούν οι γνωστές ευχές "να ζήσεις, να σε χαιρόμαστε" και τέτοια. Ο παππούς σέρνει την πλάτια παλάμη του στη πλάτη της.

Θα σου πάρω ένα λαχείο, της υπόσχεται. Έχουν μια συγκερατημένη τρυφερότητα τα λόγια του.

Λαχείο; μας χαϊδεύει όλους η γιαγιά με τη γλυκειά ματιά της. Και τον παππού. Μοιάζει ν' απορεί. Κι' εσείς όλοι; ... Τι μου είστε; ...

Βγάζει τα γυαλάκια της και σκουπίζει με την αναστροφή του χεριού τα μάτια της.

- Εγώ κέρδισα το λαχείο του Θεού! μας βεβαιώνει, φανερά συγκινημένη. Τον πρώτο λαχνό! Τι ανώτερο να περιμένω!

Πάνω κει σβήνουν τα φώτα. Τα έσβησε ο Σταύρος.

- Πάει ο παλιός χρόνος, τραγουδά καθώς επιστρέφει στην τραπεζαρία. Η φωνή του βγαίνει βραχνιασμένη από τα πολλή δάκρυα που κατάπιε. Τον ακολουθούμε κι' εμείς:

- Ας γιορτάσουμε παιδιά!

- Καλή χρονιά, ευχόμαστε ο ένας στον άλλον και ριχνόμαστε με τα μούτρα στην ανιστή κοτόσουπα, που στο μεταξύ μας έχει σεβρίσει η μάνα.

Σαν αποφάγαμε, μας μοίρασε τα γεμίσια κι' αρχίζουμε ένας ένας να διαβάζουμε το σιχάκι της καραμελιτσας του. Πρώτος διαβάζει ο Παναγιώτης, σα μεγαλύτερος που είναι:

- "Μην αγαπήσεις μαθητή, παιδί του γυμνασίου, γιατί 'ναι έξυπνος στον έρωτα και βλάκας στο βιβλίο".

Όλοι γελούν, γελά κι' εγώ. Ο αδελφός μου πηγαίνει στην πρώτη γυμνασίου, αλλιώς βιβλίο δεν πιάνει ποτέ στα χέρια του, γι' αυτό και στην ανάγνωση όλο κομπιάζει. Γάντι του πάει το σιχάκι.

Εγώ είμαι έξι ολόκληρα χρόνια μικρότερή του. Πηγαίνω στην πρώτη δημοτικού κι' ίσως γι' αυτό να πειράχτηκε που γέλιασα μαζί του.

Γυρνά και με κοιτά όλο υπερωψία.

- Κι' εσύ νιάνιανο γιατί γελάς; Τι κατάλαβες και γελάς;

- Ό, τι κατάλαβαν κι' οι άλλοι, του αποκρίνουμε μ' αυτοπεποίθηση.

- Και τι είναι έρωτας, δε μας ρες;

- Δε χάνω το θάρρος μου. Ούτε κάθομαι να σκεφτώ. Το βιβλίο στην τάξη που πηγαίνω, εκτός από την αντιγραφή, μόνο για δύο άλλες εργασίες προσφέρεται: την ανάγνωση και την έννοια, δηλαδή το νόημα του κομματιού που διαβάζουμε. Λέω λοιπόν με μιάν ανάσα και δυνατά, για να μ' ακούσουν όλοι:

- Έρωτας είναι η έννοια!

Καλή χρονιά!

Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΑΚΗ

ΘΑΝΑΣΗ ΚΙΛΠΑΣΑΝΗ

- Δε μπουρού, Βασ'λάκη μ', δε μπουρού.

Με αυτά τα παραπονιάρικα λόγια, με την αλμυριώτικη προφορά, υποδέχτηκε η κυρά-Μαρία τον άνδρα της το Βασίλη, όταν άνοιξε την πόρτα και μπήκε στο σπίτι του, γυρνώντας ηλιοβασιλέμα απ' τη δουλειά στην Αγχιάλο.

Η κυρά-Μαρία ήταν ξαπλωμένη στο σιδερένιο διπλό κρεβάτι με τα κίτρινα μπλουζίνα στολίδια. Ήταν ένα παλιό σιδερένιο κρεβάτι ξαναβαμμένο με άσπρη λαδομπογιά οι σιδερόβεργες και τα πόδια και με μπλουζίνα τα διακοσμητικά. Αυτό το κρεβάτι είχε βαφτεί πολλές φορές, γιατί κάθε φορά που παντρευόταν ο Βασίλης το ξανάβαφε για να κοιμηθεί η καινούργια νύφη. Και είχε παντρευτεί πολλές φορές ο Βασίλης.

Η πρώτη του γυναίκα η Κατίνα, Αγχιαλίτισσα, όμορφη, μελαχρινή, είκοσι δυο χρονών, πέθανε πάνω στη γέννα μαζί με το παιδί. Ο Βασίλης έκλαψε και τους δυο, μα βρήκε γρήγορα παρηγοριά στην πρώτη του αγάπη, το κρασί, που δεν τον εγκατέλειψε ως τα βαθιά του γεράματα.

Ύστερα από δύο χρόνια τον έκαναν προξενιά σε μια Ευξεινοπολίτισσα ψηλή, ξανθή, όμορφη και φωτεινή. Την παντρεύτηκε και ζούσαν αρμονικά. Όμως η τύχη του Βασίλη με τις γυναίκες ήταν σκληρή. Η Ξανθή, έτσι έλεγαν τη δεύτερη γυναίκα του, ήταν κλωμή και ξερόβηχε. Η κλωμάδα σιγά σιγά μεγάλωνε και ο ξερόβηχας δεν έλεγε να σταματήσει. Την έτρωγε συνεχώς, της αφαιρούσε κάθε ικμάδα και δύναμη, την έλιωνε. Έγινε πετσι και κόκαλο. Ο Βασίλης την πήγε στους πιο φημισμένους και ακριβούς γιατρούς του Βόλου κι αγόραζε ό,τι φάρμακο της έγραφαν.

Όσο πλύνθηκαν τα φάρμακα και οι δάιτες, τόσο έλιωνε η Ξανθή. Κατάληψε σκελετός. Έμεινε ο ίσκιος της. Ο βήχας της έπνιγε, η βραχνιάδα προχωρούσε, τα δέκατα ανέβαιναν. Οι κινήσεις της λιγότευαν, σχεδόν δεν κατέβαινε απ' το κρεβάτι, ώπου ένα πρωί ξεψύχισε σαν το πουλάκι. Ο Βασίλης πάλι λυπήθηκε, στεναχωρήθηκε, έκλαψε, απελπίστηκε μα ευτυχώς γρήγορα τον παρηγόρησε η πρώτη μεγάλη και ακώριστη αγάπη, το ποτό.

Αργούσε να γυρίσει το βράδυ στο σπίτι. Έπινε στα καπνιά μαζί με τον Νεληκώστα, το Γκεργκίνο, το Γιωργί...

Έπιναν πολύ και πολλές ώρες, όμως μόνο κρασί: κοκκινέλι, μαύρο ή ρετσίνα ντόπια. Ποτέ άλλα ποτά: ούτε μπύρα, ούτε ούζο, ούτε τσίπουρο. Μόνο κρασί και μάλιστα "κρασί Αχελινό...".

Ο καιρός περνούσε, ο χρόνος έγινε της πληγής, κι ο Βασίλης δεν μπορούσε να ζει μόνος με την ανήμπορη γριά μάνα του. Το γεωργικό σπίτι και ο άντρας θέλει κουμαντάρισμα από νέα, γερή γυναίκα, μαθημένη από μικρή στις γεωργικές δουλειές και στις δουλειές του σπιτιού. Του προξενέψαν τη Μαρία. Μεγαλοκοπέλα από γεωργικό σπίτι, μαθημένη στις εξωτερικές δουλειές των χωραφιών. Έτσι του είπαν. Ήταν απ' τον Αλμυρό. Τη στεφανώθηκε και την έφερε στο σπίτι του στην Αγχιάλο.

Ένα κάρο πήγε και έφερε τα προικιά της νύφης απ' τον Αλμυρό. "Τι προικιά; όσαν σκών(ι) ο λελεγκας, είπε η Στυλιανή η μαμή όταν τα είδε. "Δεν έπαιρνε νη Χρυσοπηγή, που ντον προξένεψα εγώ; Είχε τριπλάσια προικιά και μερακλίδικα. Δε νη θέλησε γιατί ήντανε κομμάτι' μεγάλ(ι) και φοβούντανε μη δεν καν(ι) παιδιά. Σάματ' αυτή που πήρε τώρα θα κάν(ι); Εγώ ντην έχω για μεγαλύτερ(ι) πε νη Χρυσοπηγή.

Και επαληθεύτηκε. Η Μαρία δεν έκανε παιδί. Κι αντί να βοηθάει το Βασίλη στις γεωργικές εργασίες, αυτή ήθελε να την προσέχουν και να τη νταντεύουν.

- Δεν μπουρού, Βασ'λάκη μ', δεν μπουρού....

Είπε η Μαρία, μα ο Βασίλης έκανε πως δεν άκουσε, μόνο κάθισε στην καρέκλα για να βγάλει τα παπούτσια του.

Άλλωστε είχε ακούσει αυτή την κουβέντα τόσες φορές, που δεν του έκανε πια καμιά αίσθηση. Όση ώρα ο Βασίλης ξεντυνότανε η γυναίκα παραπονιόταν:

- Μ' αφίν'ς μοναχή τόσες ώρες, άρρωστη, με μια γριά που είναι έτοιμη να πεθάν(ι). Ξέρ'ς ότι το σπίτι μας είναι στην άκρη του χωριού και φοβάμαι μην ερθ' κανείς απ' το ρέμα και μας κάνει κακό.

Τι ώρα είναι αυτή που γύρσες; Περρασμένα μεσάνυχτα. Η μάνα σ' κοιμάται στην κουζίνα σαν αρνί και δεν ακούει τίποτε. Φοβάμαι μη τη βρω καμιά μέρα ξερή και τι θα κάνω μοναχή μ';

- Η μάνα μ' είναι γερό σκαρί και δεν πεθαίν(ι) εύκολα. Δεν ήρθε η ώρα ντης. Έξ(ι) κόμα ζωή κι ας πέρασε τα ογδόντα πέντε. Εσύ να πέφτεις νωρίς να κοιμάσαι και να μη σκέφτεσαι τίποτα, είπε ο Βασίλης και ξάπλωσε δίπλα στη γυναίκα του.

- Πως να κοιμηθώ πάν' σ' αυτό το κρεβάτι(ι) που πέθαναν δύο γυναίκες;

- Πάλε τα ίδια άρχισες; Όλο πεθαμέν(ι) θα φέρνεις στο νου σ'; Κοιμήσ' τώρα και μη μιλάς.

Αυτά είπε ο άντρας, γύρισε απ' τ' άλλο το πλευρό και αποκοιμήθηκε.

Όταν ο Βασίλης παντρεύτηκε τη Μαρία, στην αρχή τα περνούσανε πολύ καλά. Όλο Μαριγούλα και Βασιλάκη το πηγαίνανε. Η Μαρία όμως σκεπτότανε τις δύο προηγούμενες γυναίκες του Βασίλη που πέθαναν και τρελαινόταν από φόβο. Σιγά σιγά έπαθε ψύχωση, άρχισε τη γκρίνια κι ο Βασίλης ξαναγύρισε στην παλιά του την αγάπη: στο κρασί.

Ο Βασίλης, ο Νικολάκη, ο Γκεργκίνος, ο Χρυσός και το Γιωργί μεθοκοπούσαν κάθε βράδυ στα κρασοπουλιά της αγοράς: Πότε στις Αργυροπουλίνες, πότε στον Τσολάκη, πότε στον Κουτσοβασίλη. Καθώς γύριζαν για το σπίτι, έκαναν δειματοληψία στα μαγαζιά της απάνω γεπονιάς. Πρώτα περνούσαν απ' του Χαυτή. Εκεί σταματούσαν έτσι για να πάρουν μια ανάσα, να καλησπερίσουν και να πιούν δυο ποδαράτα. Από κει τραβούσαν για του Ψεύτογλου που ήταν κι αυτό πάνω στο δρόμο. Τους ερχόταν δύσκολο να το προσπεράσουν χωρίς να πουν μια καλησπέρα κι εδω. Μετά λοξοδρομούσαν λίγο

για του Φλαμουρίδη όπου εύρισκαν πυκνή αχελινή και κατέληγαν στον γέρο-Αράμπογλου για το ξοπάτ'.

Η Μαρία όλο το διάστημα που ο Βασίλης έλλειπε απ' το σπίτι, στα χωράφια έκανε γρήγορα-γρήγορα τις δουλειές του σπιτιού και κουβαλούσε νερό απ' τη βρύση του Βαταμίδη. Ύστερα μαγειρεύε και μόλις τελείωνε, έπαιρνε γύρω τα σπítια της γεπονιάς για κουβεντούλα. Καμιά γεπόνισσα δεν άφηνε σε παράπονο. Πότε στην Ελένη του Σουλήνα, πότε στη Ζωγράφου του Μπατζάκα. Τη μία στην Αγαθονίκη του Αράμπογλου, την άλλη στη ντόμνα του Μπουλαντζέ, στην Παρασκευούλα του Γκεργκίνου, στη Λευτεριά της Κούνενας. Κανόνιζε και ήταν στο σπίτι το βράδυ, όταν γύριζε ο άνδρας της απ' τη δουλειά.

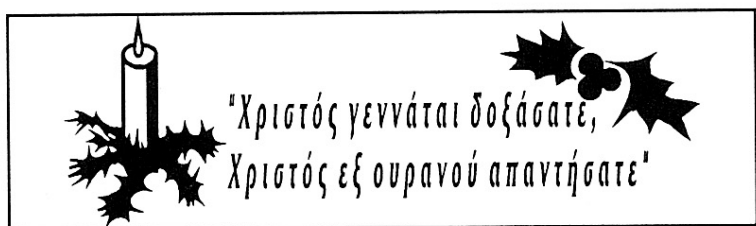
Τον έβαζε να φάει και όση ώρα εκείνος έτρωγε, αυτή γκρίνιαζε και παραπονιόταν. Όταν ο Βασίλης αγανακτισμένος έφευγε για την αγορά, εξαφανιζόταν κι αυτή, λες και το σπίτι θα έβγαζε φίδια να την πνίξουνε. Επισκεπτόταν πάλι τις ίδιες γεπόνισσες και οι επισκέψεις αυτές κρατούσαν μέχρι την ώρα που οι άνθρωποι έστρωναν να κοιμηθούν. Τότε η Μαρία με κρύα καρδιά επέστρεφε στο σπίτι της, άναβε τη λάμπα και δεν ξάπλωνε στο κρεβάτι, ώπου να γυρίσει ο Βασίλης.

Αυτή όμως η κατάσταση δεν τελείωνε και η Μαρία αρρώστησε πραγματικά. Αδυνατίσαν τα νύχτα της, έχασε τον ύπνο της, έβλεπε εφιάλτες. Οι γιατροί της έλεγαν πως δεν έχει τίποτα, μόνο έπρεπε να νρεμήσει. Αλλά πως να νρεμήσει, όταν κάθε βράδυ που έκλειναν οι πόρτες της γεπονιάς, έπρεπε να περιμένει άγρυπνη μοναχή της μέσα σε μια κάμαρα που πέθαναν δύο γυναίκες; Πως να ξαπλώσει στο κρεβάτι που ξεψύχισαν; Ο Βασίλης γυρνούσε συνήθως μετά τα μεσάνυχτα και μεθυσμένος.

Η γυναίκα δεν άντεξε για πολύ. Όταν η κατάσταση χειροτέρευε, μπήκε σε γνωστή νευρολογική κλινική του Βόλου, αλλά δε βγήκε ζωντανή. Εκεί άφησε την τελευταία της πνοή και έφυγε απ' αυτό το μάταιο κόσμο παραπονούμενη και ψιθυρίζοντας: "Δεν μπουρού, Βασ'λάκη μ', δεν μπουρού".

Ύστερα από το θάνατο και της τρίτης γυναίκας, πέθανε και η μάνα του Βασίλη. Όμως τα δάκρυά του είχαν στερέψει πια και δεν μπόρεσε να την κλάψει. Συνέχισε την άχαρη εργενική ζωή του παρέα με την πρώτη του αγάπη, το κρασί.

Αλλά ποτέ δεν ξέρε κανείς τι του επιφυλάσσει η τύχη ως το τέλος. Ο Βασίλης, παρ' όλα τα χτυπήματα που δέχτηκε και στους τρεις γάμους που έκανε, δεν το έβαλε κάτω. Δοκίμασε και τέταρτη φορά. Με πολιτικό γάμο, βέβαια, γιατί ο Θεός και η Εκκλησία του απαγόρευαν να ξανακάψει οικογένεια και να ξαναδοκιμάσει, μήπως γευτεί την πατρότητα, έστω και αργά. Αυτή τη φορά ο γάμος του πέτυχε και ευτύχησε να κρατήσει στην αγκαλιά του ένα κοριτσάκι δικό του, που του έδωσε το όνομα της μακαρίτισσας της μάνας του.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Ζητήσαμε από τον κ. Δήμαρχο να μας γνωρίσει τα έργα που έγιναν στο χρόνο που πέρασε στο Δήμο Ν. Αγχιάλου. Η ανταπόκριση ήταν θετική και στο φύλλο αυτό της εφημερίδας μας δημοσιεύουμε, για τους αναγνώστες μας, τα έργα που έγιναν και γίνονται, όπως μας εστάλησαν από το Δήμο.

Α) Ολοκληρώθηκε η ασφαλιτόστρωση των εξής δρόμων: 1) Κύπρου 2) Σιμπούλη 3) Ζαρίφη 4) Αμυρά 5) Εμμανουηλίδη 6) Ο δρόμος του νεκροταφείου. (Έργο 19.5 εκατομμυρίων).

Β) Γίνεται τοποθέτηση κραπεδορείθρων σε πολλούς δρόμους της Ν. Αγχιάλου, συνολικά σε μήκος 3 χιλιομέτρων περίπου. Το έργο γίνεται με αυτεπιστασία (13,5 εκατομ.).

Γ) Ολοκληρώθηκε το έργο της αποχεύσεως της οδού Λιακούλη και της οδού Καρδαμάτη.

Δ) Έγινε περίφραξη και καθαρισμός του χώρου του παραλιακού πάρκου πριν το γήπεδο καθώς και πλακόστρωση πεζοδρόμων. Συνεχίζεται η περίφραξη και ο καθαρισμός του δημοτικού παραλιακού χώρου μετά το γήπεδο.

Ε) Άρχισε το έργο στο λιμανάκι, γίνεται εκβάθυνση και στη συνέχεια κατασκευή περιμετρικού κρηπιδότοιχου. Εγκρίθηκε επίσης από το ΥΠΕΧΩΔΕ νέο ποσό, επιχορήγηση, 40.000.000

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΟΜΙΛΙΩΝ-ΧΕΙΜΩΝΑΣ 1995-1996

Από το Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Νέας Αγχιάλου ξεκίνησε από την Κυριακή 19-11-95 μια σειρά ομιλιών που θα ολοκληρωθεί το Φεβρουάριο, με θέμα: Θησαυροί της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Οι ομιλίες γίνονται στο Αμφιθέατρο του Δράγγειου Δημαρχιακού Μεγάρου με το εξής πρόγραμμα:

1) Κυριακή 19 Νοεμβρίου 1995, ώρα 6.00' μ.μ. Φθιώτιδες Θήβες: Ιστορία, ανασκαφές, μνημεία. Ομιλήτρια η κ. Άσπα Ντίνα, Αρχαιολόγος της 7ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων

2) Κυριακή 3 Δεκεμβρίου 1995, ώρα 6.00' μ.μ. Το Θέατρο των Φθιώτιδων Θηβών. Ομιλήτρια η κ. Βάσω Αδρύμη, Αρχαιολόγος, Προϊσταμένη της ΙΓ' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων

3) Κυριακή 17 Δεκεμβρίου 1995, ώρα 6.00' μ.μ. Μελέτη επισκευής και αποκατάστασης του παλαιού δημοτικού σχολείου Ν. Αγχιάλου Ομιλητής ο κ. Πασχάλης Μπαξεβανάκης, Πολιτικός μηχανικός της 5ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων.

4) Τετάρτη 24 Ιανουαρίου 1996, ώρα 6.00' μ.μ. Μετέωρα: Μοναστική Πολιτεία του 16ου αιώνα Ομιλητής ο κ. Λάζαρος Δεριζιώτης, Αρχαιολόγος, Προϊστάμενος της 7ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.

5) Τετάρτη 14 Φεβρουαρίου 1996, ώρα 6.00' μ.μ. Παραδοσιακή αρχιτεκτονική του Πηλίου. Ομιλητής ο κ. Δημήτριος Παλιούρας, Αρχιτέκτονας, Προϊστάμενος της 5ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Κατά την επίσκεψη των παιδιών από την Π. Αγχίαλο πρόσφερε στον επικεφαλής της εκδρομής Γ. Καρακότσεφ για το φροντ. ελλήνων. γλώσσας είκοσι χιλιάδες δραχμές και 50 καρτοστάλ με τοπία της Ν.Αγχιάλου, η συμπατριώτισσά μας Ευανθία Θεοχαράκη εις μνήμην του συζύγου της Θεοχάρη.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ

Πήραμε την εγκύκλιο 1 της Ένωσης Ελλήνων Ανατ. Ρωμυλίας με το πρόγραμμα των εκδηλώσεων για την περίοδο Δεκεμβρίου - Ιανουαρίου που έχει ως εξής:

Τετάρτη 29 Νοεμβρίου: Διάλεξη με θέμα: "Παιδεία στη Θράκη. Ιστορία Στενιμάχου. Σχέσεις με τη Φιλιππούπολη". Ομιλήτρια η κα. Μαρία Τζαβελάκου, μέλος του Ιστορικού Εργαστηρίου της Πολιτιστικής Εταιρείας "Πανόραμα".

Κυριακή 17 Δεκεμβρίου: Γιορτή σε Χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα, με κρασί και φαγητό της πατρίδας μας.

Κυριακή 14 Ιανουαρίου: Η καθιερωμένη γιορτή με το κόψιμο της βασιλόπιτας.

Τετάρτη 31 Ιανουαρίου: Διάλεξη με ομιλήτρια την κα. Μαρία Καραμανλή, μέλος επίσης του Ιστορικού Εργαστηρίου "Πανόραμα". Θέμα: "Κοινοτικές Διενέξεις στην Φιλιππούπολη". Όλες οι εκδηλώσεις θα γίνουν στην αίθουσα της Ένωσης Ιλλο-

Το λιμανάκι και η ακρόπολη της Ν. Αγχιάλου από αεροπλάνο Foto Jum τηλ. 0421 - 76236

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Την ώρα που τυπωνόταν η εφημερίδα πήραμε μια ευχάριστη είδηση από το Δήμο και τη δημοσιεύουμε:

Ο Δήμος Ν. Αγχιάλου παίρνει δέκα τρία (13) εκατομμύρια από κρατική επιχορήγηση για ειδικές ανάγκες (βιβλιοθήκη, αθλητισμός, πολιτιστικές εκδηλώσεις κ.λ.π.)

ΑΓΓΕΛΙΕΣ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Γνωρίζουμε στους συμπατριώτες μας, ότι μπορούν, μέσω της εφημερίδας μας, να διαφημίσουν τα προϊόντα τους, να γνωστοποιήσουν την παροχή υπηρεσιών, να αναγγείλουν ή να στείλουν συγχαρητήρια για κοινωνικά γεγονότα όπως: Γάμους, αρραβώνες, βαφτίσια κ.λπ. με κάποια μικρή οικονομική επιβάρυνση φυσικά.

Για το σκοπό αυτό να στείλουν την επιθυμία τους γραπτώς στη διεύθυνση: Θανάσης Κιλημπασιάνης Τραπεζούντος 5 11527 Αθήνα ή να μας τηλεφωνούν: 01-7709084.

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Στις αρχαιρεσίες που έγιναν στις 27 Νοεμβρίου εκλέχτηκαν: Για το Δ. Σ.:

Καραγατσής Δημήτριος Πρόεδρος

Αιμονιώτης Βασίλειος αντιπρόεδρος

Κιλημπασιάνης Αθανάσιος Γραμματέας

Αργυροπούλου Ευαγγελία Ταμίας

Αργυρόπουλος Στυλιανός μέλος

Κορώνης Λάμπρος μέλος

Μπουφίδης Σωκράτης μέλος

Για την εξελεγκτική Επιτροπή

Μπουφίδης Βασίλειος

Αρχιμανδρίτης Δημοσθένης

Χασιώτης Γεώργιος

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΓΥΡΟΣ ΣΤΗ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ

Αφιερωμένος στον αγώνα κατά των ναρκωτικών

Στις 26 Νοεμβρίου 1995 μέρα Κυριακή και ώρα 10.45' π.μ. οργανώθηκε από το Αθλητικό Κέντρο του Δήμου Ν. Αγχιάλου ποδηλατικός γύρος. Η εκκίνηση έγινε από το Δημαρχείο. η διαδρομή ήταν 6 χιλιόμετρα. Πήραν μέρος 60 παιδιά. Οι τρεις πρώτοι ήταν: 1) Τσουκαλάς Κυριάκος,, 2) Γεωργολόπουλος Βασίλειος και 3) Κούνης Κυριάκος. Η απονομή των επάθλων έγινε από τον Προϊστάμενο της ΑΤΕ κ. Δημήτριο Τάσο, που ήταν και χορηγός αυτών. Από το Δ/τή του Αστυνομικού Τμήματος κ. Γιαννούλη Βασίλειο και από την Αντιδήμαρχο κ. Κρίκου Ευαγγελία.

Το απόγευμα στο Δράγγειο Δημαρχιακό Μέγαρο, έγινε ομιλία από τον κοινωνιολόγο κ. Βασίλη Ντακούμη, Επιστημονικό Διευθυντή ΚΕΚΑΝΑΜ, με θέμα: Τα ναρκωτικά.

Αγρότες

Των κακορίζικων τους πόθους άγγιξα κι' ήταν βαρύς ο πόνος τους

Λειψές ελπίδες ανάκατες οργή ξυμωμένες με τον πηλό των χωραφιών.

Συγκρατημένο τ' ανεμοβρόχι ποτίζει το σπόρο της απελπισιάς,

Ο ήλιος έκαψε το δέρμα τους.

Η ανάσα τους σύννεφο στο πρωινό αιάζι.

Η αρμύρα του ιδρώτα τους έβαψε τα ρούχα τους.

Φτύνουν στο χώμα το θυμό τους.

Πιάστηκαν στα χέρια με τον άνεμο παλέψανε με την καταιγίδα.

Η παγωνιά πέτρωσε τα ρούχα τους κι' ανάρα τους χέρι χέρι με την προσημονή.

Και πέρασαν μήνες αγωνίας κι' η σοδεία τίμημα του κόπου τους.

Οι αποθήκες γέμισαν πόνο και ιδρώτα.

Οι χωματερές γέμισαν αγωνία και αίμα.

Τα νύχια μπήγονται στην σάρκα.

Να κλάψει; να φωνάξει;

Ποιός ακούει τον ξώμαχο;

Ισοζύγιο πληρωμών, Εθνική Οικονομία.

Κι' αυτός με κορεσμένα χέρια απελπισμένος παίρνει το αντίτιμο της προδοσίας.

ΚΩΝ. ΣΕΛΙΑΝΙΤΗΣ Γεωπόνος

ΔΙΑΛΕΞΗ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ ΜΑΣ

1. Ο συμπατριώτης και εκλεκτός μέλος του Συλλόγου μας γεωπόνος κ. Βασίλης Μπουφίδης έδωσε διάλεξη την 1η Νοεμβρίου στη Λέσχη του Συνδέσμου επιστημόνων φυσιολατρών, Γερανίου 47 Αθήνα με θέμα "Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΗ ΘΕΡΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ".

Τη διάλεξη παρακολούθησαν επιστήμονες, τα μέλη του Συνδέσμου και πλήθος κόσμου.

Ο ομιλητής με μεγάλη άνεση ανέπτυξε το πολύ επίκαιρο και ενδιαφέρον θέμα και απέσπασε τα ευμενή σχόλια και τα συγχαρητήρια των ακροατών του, οι περισσότεροι των οποίων ήταν καθηλιερνημένοι πνευματικοί άνθρωποι.

2. Την ίδια διάλεξη θα δώσει ο Β. Μπουφίδης και στη Νέα Αγχίαλο την Παρασκευή 2 Φεβρουαρίου για τους μαθητές του Λυκείου και του Γυμνασίου και την Κυριακή 4 Φεβρουαρίου στο αμφιθέατρο του Δήμου για τους υπόλοιπους κατοίκους της πόλης.

Ο Β. Μπουφίδης είναι εγκατεστημένος στην Αθήνα από πολλά χρόνια, είναι αριστούχος

γεωπόνος και επιτυχημένος επιχειρηματίας, ειδικευμένος στην πτηνοτροφία με σπουδαίες έρευνες και πανεπιστημιακή αναγνώριση. Δημοσίευσε και δημοσιεύει επιστημονικές και εκπαιδευτικές μελέτες σε εφημερίδες και περιοδικά και πολλές φορές έχει μιλήσει σε συνέδρια και διαλέξεις είτε ως εισηγητής είτε με αξιόλογες παρεμβάσεις του. Συνεργάζεται με τις γεωπονικές σχολές Αθηνών και Θεσσαλονίκης και πολλούς μετέχουν στα συγγράμματα καθηγητών των σχολών αυτών. Έχει γράψει πολλά φυλλάδια με οδηγίες για τους αγρότες, για τις επιπτώσεις στη γεωργία από την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οικολογικά θέματα κ.ά.

Εκδίδει, μαζί με άλλους συνεργάτες, το περιοδικό "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ" με θέματα μελέτης, προγραμματισμού προβολής των αγροτικών προβλημάτων.

Η εφημερίδα μας του εύχεται υγεία, μακροχρόνια και κομμάτι στα ευγενή πνευματικά του έργα για να μας παρουσιάσει και άλλα στο μέλλον.

Από το κόψιμο της Βασιλόπιτας στο σύλλογο ελληνοβουλγαρικής φιλίας στην Παλιά Αγχίαλο (Πομόριε) Βουλγαρίας. Πρωτοχρονιά 1995

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Κουτσούνης - Πανάγου Ο.Ε.	10.000
Ζήσης Ευριπίδης	5.000
Καραπίτα Σοφία	3.000
Κούνες Δημήτριος	3.000
Κοντονάσιος Βίκτωρ	2.000
Κοντοβάς Ιγνάτιος	2.000
Ζιώγα Λίτσα	2.000
Ντίνα Άσπα	2.000
Δερδεκάκος Τζανέτος	2.000
Φράγγου Ελένη	2.000
Κανάβα Ζωή	1000
Γκινίδης Κυριάκος	1000
Μουντζούρης Κων/νος	1000
Μάμαλης Κων/νος	1000
Λάπας Νικόλαος	1000
Αντωνούλη Χρυσάνθη	1000
Χασιώτης Γεώργιος	1000
Σε μία προσπάθεια που έκανε	

ο συμπατριώτης μας Βασίλης Μπουφίδης στην ευρύτερη οικογένεια Μπουφίδη συγκεντρώσε και προσέφερε

για ενίσχυση της εφημερίδας	110.000
Το ποσό αυτό κατανέμεται ως εξής:	
Μπουφίδης Βασίλης	10.000
Μπουφίδης Τομαζίνα	5.000
Μπουφίδης - Κοντογεωργίου Σταματία	5.000
Μπουφίδης Ξηνοβελώνη Σοφία	5.000
Μπουφίδης Γεώργιος	10.000
Μπουφίδης Πιπίτσα του Γεωργίου	5.000
Μπουφίδης Κων/νος του Γεωργίου	20.000
Μπουφίδης Σωκράτης του Γεωργίου	10.000
Μπουφίδης-Χατζή Ελένη	5.000
Μπουφίδης-Λιγνού Ελευθερία	5.000
Μπουφίδης-Ντάγκα Ευαγγελία	10.000
Βέτσινα-Λιακέα Χαίδω	10.000
Μπουφίδης-Στρίκου Σοφία	10.000

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Η εφημερίδα "ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ" 2 χρονών

Η εφημερίδα του Συλλόγου μας, η "ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ" συμπλήρωσε δύο (2) χρόνια εκδοτικής παρουσίας. Είναι μεγάλο κατόρθωμα: Γιατί συνήθως τέτοια φύλλα πεθαίνουν γρήγορα.

Για την επιτυχία αυτής της εφημερίδας μας υπάρχει ένας αφανής ήρωας, κύριος συντελεστής της επιτυχίας, που πρέπει να τον αναφέρουμε.

Είναι ο Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου μας: ο κ. Θανάσης Κιμήπασάνης.

Αυτός είχε από παλιά την ιδέα της έκδοσης εφημερίδας, αυτός είχε και έχει τον ενθουσιασμό και την ικανότητα, να συλλέγει το κατάλληλο υλικό για τις ειδήσεις του τόπου μας. Αυτός έχει την επιμέλεια και το γράψιμο σχεδόν όλης της ύλης της εφημερίδας κι' αυτός εκτε-

λεί ακόμα και καθήκοντα ταχυδρόμου και εισπράκτορα των συνδρομών. Και όλη αυτή την εργασία και προσφορά του την κάνει πρόθυμα, ανιδιοτελώς, παρ' όλης τις σχετικές αντιξοότητες, χωρίς ποτέ να βαρυγκομήσει.

Του αξίζει λοιπόν ο απεριόριστος έπαινος όλων και η ευχή μας να διατηρήσει τον μέχρι τώρα ακάματο ζήλο του και να μακροημερεύσει η αγαπητή μας "ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ", που φέρνει στην Αθήνα και παντού τον πεηγαίο καθαρό αέρα του χωριού μας. Μπράβο Θανάση.

Αθήνα, Νοέμβρης 1995
Τάσος Παρασκευόπουλος
επίτιμος Πρόεδρος
του Συλλόγου
ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΓΙΟΡΤΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι του Συλλόγου μας, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, με τις ευχές του "για χαρούμενες γιορτές και ευτυχισμένο τον καινούργιο χρόνο 1996", σας προσκαλεί να γιορτάσουμε κι' εφέτος όλοι μαζί το κόψιμο της Βασιλόπιτας του Συλλόγου μας την ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΓΕΝΑΡΗ 1996 από 12 π.μ. μέχρι 5.30 π.μ. στη γνωστή κοσμική ταβέρνα "ΖΟΡΜΠΑΣ" τηλ. 8140638. Βρίσκεται 200 μέτρα μετά την πηλαία Δροσιάς, στη Λεωφ. Θησέως προς Μαραθώνα. Στάση Αρσάκειο. Λεωφορεία από Κηφισιά (στάση Ζηρίνιο): ΠΟΝΤΙΩΝ, ΚΡΥΟΝΕΡΙ, ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ κ.λπ. Σερβίρισμα ώρα 2 π.μ.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ: 2.800 δραχμές το άτομο χωρίς τα ποτά.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ: Η πρόσκληση αυτή ισχύει και για τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, που θα γίνει στη διάρκεια της γιορτής, για ενημέρωση των μελών και έγκριση των πεπραγμένων της περασμένης χρονιάς.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ: Για να καθοριστούν οι μερίδες από το Κέντρο είναι απαραίτητη η δήλωση συμμετοχής σας μέχρι 10 Γενάρη στους

α) Δημ. Καραγατολή τηλ. 8081503, β) Ευάγγ. Αργυροπούλου τηλ. 7513585, γ) Στέλιο Αργυρόπουλο τηλ. 8222122.

Ελάτε να γιορτάσουμε "αχελινά" όλοι μαζί, ξεσηκώνοντας όσο το δυνατό περισσότερους συμπατριώτες και φίλους σας.

Χρόνια Πολλά

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
Δημ. Καραγατολή

Ο Γραμματέας
Αθαν. Κιμήπασάνης

ΕΛΛΕΙΜΑΤΙΚΗ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

Εφέτος η Γιορτή του Κρασιού είχε:

Έσοδα:	14.724.641 δραχμές
Έξοδα:	16.752.638 δραχμές
Έλλειμμα:	2.027.997 δραχμές

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΤΟ ΞΑΚΟΥΣΤΟ ΑΧΕΛΙΝΟ ΚΡΑΣΙ ΑΠΟ ΤΟ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Θα το βρήτε στην περιοχή της Πρωτεύουσας στα καταστήματα ΚΕΟΣΟΕ που πουλούν μόνο συνεταιριστικά κρασιά:

ΑΘΗΝΑ: Περιοχή ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ οδός Πανόρμου και Λουίζης Ριανκούρ 73
τηλέφωνο 6925940
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: οδός Αηκιβιάδου 185
τηλέφωνο 4182006

ΔΙΑΘΕΣΙΜΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΜΕΣ

ΕΙΔΟΣ ΚΡΑΣΙΟΥ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ	ΤΙΜΗ
ΝΥΜΦΗ - Οίνος ξηρός λευκός - πολυτελείας	Φυάλη 0,75 L.	600 δρχ.
ΑΓΧΙΑΛΟΣ - Οίνος ξηρός λευκός - πολυτελείας	Φυάλη 0,75 L.	1030 δρχ.
SUNRAY - Οίνος λευκός ή ροζέ - πολυτελείας	Φυάλη 0,75 L.	860 δρχ.
PETSIINA	Φυάλη 500 γραμ.	235 δρχ.
PETSIINA	Φυάλη 2 L.	870 δρχ.
ΚΑΡΑΦΑΚΙ - Οίνος λευκός ξηρός	Φυάλη 500 γραμ.	235 δρχ.
ΚΑΡΑΦΑΚΙ - Οίνος λευκός ξηρός	Φυάλη 2 L.	870 δρχ.
ΗΜΙΓΛΥΚΟ - Κοκκινέλι ή ροζέ	Φυάλη 2 L.	1000 δρχ.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ

Ήταν παράλληλη της εφημερίδας μας, όταν στο προηγούμενο φύλλο της, έγραψε για τη γιορτή κρασιού, χωρίς να αναφέρει τίποτα για τον κύριο συντελεστή της ψυχαγωγίας, τον κ. Στάθη Θεοχαράκη με την ορχήστρα του.

Πραγματικά ήταν μια πολύ καλή ορχήστρα με τζαζ, βιολί, κιθάρα, μπάσο, κλαρίνο και εντυπωσίασε με την άρτια οργάνωση, το άριστο δέσιμο των οργάνων και τη δεξιοτεχνία, που η πείρα του μαέστρου της εξασφάλισε.

Ο Στάθης Θεοχαράκης είναι Αγχιαλίτης με άρτιες σπουδές στη μουσική τέχνη με μεγάλη πείρα. Είναι πτυχιούχος του Κρατικού Ωδείου Βόλου με βαθμό άριστα και έχει πτυχίο πιάνου. Ζει και εργάζεται στη Λάρισα όπου έχει μουσικό στούντιο και δική του ορχήστρα. Είναι μουσικοσυνθέτης και ενορχηστρωτής.

Συνεργάστηκε με τον Ζουγανέλη 5 χρόνια στην Αθήνα, με τους αδελφούς Κατσιμίχα, με Αρβανιτάκη, έβγαλε προγράμματα της ΕΡΤ. Τώρα εργάζεται στο γνωστό κέντρο του Βόλου ΜΠΕΡΔΕΜΑ και στην Καρδίτσα στο κέντρο ΔΑΝΑΟΣ.

Αξίζουν συγχαρητήρια στο συμπατριώτη μας Στάθη Θεοχαράκη που με την ορχήστρα του μας ψυχαγόησε στη γιορτή του κρασιού το καλοκαίρι και τιμά τη Νέα Αγχίαλο με τις μουσικές επιδόσεις του σε όλη την Ελλάδα.